

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

5. 08. 2024 - 11. 08. 2024

motto týdne:

„ Jejich nářek proměním v radost,“ praví Pán..“

PONDĚLÍ 05. 08. Posvěcení římské baziliky Panny Marie

Jer 28,1-17; Žl 119,29.43.79.80.95.102 Komentář: **Mt 14,13-21**

Ježíšův soucit vede k poslání učedníků. Vy jim dejte jíst! Poučení i pro mě: jsem schopen se dělit a rozdávat?

ÚTERÝ 06. 08. svátek Proměnění Páně

Dan 7,9-10.13-14; Žl 97 (96), 1-2.5-6.9; 2 Petr 1,16-19 Komentář: **Mk 9,2-10**

Tito tři apoštolové poznají úzkost v Getsemanech. Kéž dny, kdy vnímáme Pánovu slávu, jsou přípravou, abychom neusnuli a neselhali, až bude třeba vydat svědectví.

STŘEDA 07. 08. sv. Kajetána di Tiene, zakladatel řádu CRth

Jer 31,1-7; Žl Jer 31, 10.11-12ab.13 Komentář: **Mt 15,21-28**

Žena vstoupila s Ježíšem do dialogu. Třeba mu i oponovala. Moje modlitba může být účinnější, opravdovější, přednesu-li Pánu i já své námítky.

ČTVRTEK 08. 08. památka sv. Dominika, kněze a zakladatele řádu OP

Jer 31,31-34; Žl 51,12-13.14-15.18-19 Komentář: **Mt 16,13-23**

Pokud církev následuje Pána a prožívá s ním jeho utrpení, je opravdu skálou. Pokud se snaží „vybruslit“ a mít na mysli jen věci lidské, pak ji ani svět nerespektuje.

PÁTEK 09. 08. svátek sv. Terezie Benedikty od Kříže, panny a mučednice,

Oz 2,16b.17b.21-22; Žl 45 (44), 11-12.14-15.16-17 Komentář: **Mt 25,1-13**

Nevěsta, pocházející z izraelského lidu, zasnoubená Kristu. Spolupatronka Evropy. Poznáme my svého snoubence, až přijde čas?

SOBOTA 10. 08. svátek sv. Vavřince, jáhna a mučedníka

2 Kor 9,6-10; Žl 112 (111), 1-2.5-6.7-8.9 Komentář: **Jan 12,24-26**

Byl tam, kde je Kristus. Tedy zvláště v chudých, mezi smutnými a opuštěnými. Tam jsou dle jáhna Vavřince poklady církve. To platí i dnes!

19. neděle v mezidobí - Cyklus B - 11. 08. 2024

Uprostřed prázdnin se snažíme odpočívat, nabrat sil. Jak vzdáleně může vyznít příběh někoho, kdo je nepochopený, jde mu doslova o život. A to nikoli proto, že podvedl či okradl. Ale proto, že usiluje o dobro pro všechny. Drama, které může vrcholit hojností pro všechny.

1. ČTENÍ

Děj příběhu se odehrává v 9. stol. př. Kr. v Severním Izraeli, který byl mnohem více rozvolněný ve víře v Hospodina. Eliáš je zde jediný Hospodinův prorok. Na hoře Karmel se ostře postavil proti pohanství. Sklidil tak nenávist královy manželky – propagátorky pohanských kultů. Eliáš utíká stovku kilometrů do pouště. Je na pokraji svých sil. Ale Bůh ho povede i nyní.

1 Král 19,4-8

Eliáš šel na poušť asi den cesty. Šel si sednout pod jednu kručinku, přál si smrt a zvolal: „Už je toho dost, Hospodine, vezmi si můj život, neboť nejsem lepší než moji otcové!“ Lehl si a pod tou kručinkou usnul. Tu se ho dotkl anděl a řekl mu: „Vstaň, jez!“ Podíval se, a hle – u jeho hlavy chléb upečený na rozžhaveném kameni a džbán vody. Najedl se a napil a znovu usnul. Hospodinův anděl se vrátil podruhé, dotkl se ho a řekl: „Vstaň a najez se, neboť cesta by pro tebe byla příliš dlouhá.“ Vstal, najedl se a napil a šel v síle toho pokrmu čtyřicet dní a čtyřicet nocí až k Boží hoře Chorebu.

ŽALM 34,2-3.4-5.6-7.8-9

Autor tohoto žalmu nejen vzpomíná, ale také ukazuje Boží jednání na konkrétních událostech exodu z Egypta. Mimo jiné připomíná i manu.

Odpověď: Hospodin jim dal nebeský pokrm.

**Ustavičně chci velebit Hospodina,
vždy bude v mých ústech jeho chvála.
V Hospodinu necht' se chlubí moje duše,
ať to slyší pokorní a radují se.**

**Velebte se mnou Hospodina,
oslavujme spolu jeho jméno!
Hledal jsem Hospodina, a vyslyšel mě,
vysvobodil mě ze všech mých obav.**

**Pohled'te k němu, ať se rozveselíte,
vaše tvář se nemusí zardívat hanbou.
Hle, ubožák zavolal, a Hospodin slyšel,
pomohl mu ve všech jeho strastech.**

**Jak ochránce se utábořil Hospodinův anděl
kolem těch, kdo Hospodina ctí, a vysvobodil je.
Okuste a vizte, jak je Hospodin dobrý,
blaze člověku, který se k němu utíká.**

2. ČTENÍ

List uvažuje o církvi a čtvrtá kapitola řeší otázku života ve společenství. Na to navazuje klíčovým požadavkem přijetí Boha do vlastního života, což znamená opustit svět zla a dát své síly dobru. Autor v listu Efezanům (Ef 4,25 – 5,13) nastiňuje charakter takového života.

Ef 4,30-5,2

Nezarmucujte Svatého Božího Ducha, který vám vtiskl svou pečeť pro den vykoupení. Daleko ať je od vás každá zahořklost, prchlivost, hněv, hádání, nactiutrhání a všechny druhy špatnosti. Spíše buďte k sobě navzájem dobří, milosrdní a jeden druhému odpouštějte, jak i Bůh odpustil vám pro Kristovy (zásluhy). Ano, napodobujte Boha jako jeho milované děti a žijte v lásce, jako i Kristus miloval nás a zcela vydal sebe za nás jako dar v oběť, vůni Bohu velmi příjemnou.

EVANGELIUM

Čteme na pokračování šestou kapitolu evangelia sv. Jana. Při slavení Velikonoc si Izraelité připomínali i dar many. Jan zřejmě vytváří paralelu k reptání Izraelitů na poušti, než dostali manu, protože také v šesté kapitole Janova evangelia Židé reptají na „chléb z nebe“, jak Ježíš sám sebe nazve. Všimněme si spojení „dávát chléb“ a vazby „já dávám“. Na poušti sytí manou Bůh, zde dává chléb Kristus.

Jan 6,41-51

Židé reptali proti Ježíšovi, že řekl: „Já jsem chléb, který sestoupil z nebe.“ Namítali: „Copak to není Ježíš, syn Josefův? Známe přece jeho otce i matku. Jak tedy může tvrdit: `Sestoupil jsem z nebe?` Ježíš jim odpověděl: „Přestaňte mezi sebou reptat! Nikdo nemůže přijít ke mně, jestliže ho nepřitáhne Otec, který mě poslal; a já ho vzkřísím v poslední den. Stojí psáno v Prorocích: `Všichni budou vyučeni od Boha.` Každý, kdo slyšel Otce a u něho se učil, přichází ke mně. Ne že by snad někdo Otce viděl; jenom ten, kdo je od Boha, viděl Otce. Amen, amen, pravím vám: Kdo věří, má život věčný. Já jsem chléb života. Vaši otcové jedli na poušti manu, a zemřeli. Toto je chléb, který sestupuje z nebe, aby ten, kdo ho jí, neumřel. Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe. Kdo bude jíst tento chléb, bude žít navěky. A chléb, který já dám, je mé tělo, obětované za život světa.“

K ZAMYŠLENÍ

Ježíš říká něco naprosto neslýchaného: „Chléb, který já dám, je mé tělo, obětované za život světa.“ Spojení chleba-pokrmu a vlastního těla umírajícího za svět? Jaké drama máme před očima, ale nevidíme ho... Někdo dává všechno, co má, čím je..., abychom my mohli žít. Přijmeme tento pokrm? Nasytíme se tímto darem pro život?